

Påskedagen 2022- Brandt Klawitter (ELBK)

Tekster: Salme 118:15-29; Hos 6:1-3; 1. Kor 5: 7-8, Mark 16: 1-8, II Joh 20:1-10

Kristi oppstandelse

"*Dette er ditt liv*" (Kolosserne 3:1-4)

På 1950-tallet fantes et populært TV-show i Amerika som het *This Is Your Life – Dette er ditt liv*. I programmet fikk deltagerne sitt liv gjenopplevd foran TV-publikum. Minner, historier og personer fra fortiden ble dratt frem. For noen kunne dette være en ubehagelig opplevelse. Andre var begeistret for muligheten til på ny å erfare tidligere aspekter av sine liv. Hva om *du* var der? Ja, hva ville programmet vise som ditt liv?

Dette spørsmålet og dette temaet kan tas et steg videre. Vi kan gå fra programmets tittel, *Dette er ditt liv*, til det filosofiske spørsmålet, *Hva er livet ditt?* Naturligvis er dette et viktig spørsmål. Det tvinger oss til å gripe fatt i spørsmålene om hvem vi er som mennesker. Hvorfor er jeg her? Hva er min hensikt i dette livet? Hvem er jeg egentlig? Disse er spørsmål som vi alle bruker betydelig energi på å prøve å svare på. Ungdom, foreldre, arbeidstakere og pensjonister. Vi stiller oss alle spørsmålet: Hvem er jeg egentlig? Hva har jeg gjort så langt og hvor skal jeg videre?

Vår prekente tekst gis oss noen svar og det er gode nyheter for mennesker som sliter med spørsmål rundt identitet. Svaret får vi fra Den Hellige Ånd gjennom apostelen Paulus. Denne identiteten som apostelen taler om er en identitet som er stabil, uforanderlig og ikke betinget av de ytre omstendighetene i våre liv. Hvis du skulle miste jobben i morgen, hvis barna skulle forlate redet, eller hvis du skulle bli rammet av sykdom så ville din identitet ikke rammes. Hvis Paulus' ord gjelder for deg, kan du vite at du har svaret på livets viktigste spørsmål: Hvem er jeg? Svaret for den kristne – slik vi får se – har alt å gjøre med Kristus og denne dagen, påske!

Det eneste problemet med dette svaret finner vi i begynnelsen av teksten. Paulus innleder nemlig sitt svar med det hypotetiske tilfellet "*Er dere da reist opp med Kristus.*" Alt som følger, er dermed betinget av dette. Om vi ikke har blitt reist opp med Kristus, om vi ikke har Paulus' klare svar på vår eksistens, med hensyn til Gud og evigheten, hvem er vi da i morgen? I dag er vi mor, far, lærer, sykepleier, lege, men i morgen, hvem er du da?

La oss ta den første betingelsen først. Stemmer det som Paulus sier? *Er dere da reist opp med Kristus?* Setningen antar at Kristus er reist opp fra de døde, men har han? Hvis dette ikke er sant, så betyr jo ingenting av det Paulus skriver. Da er håpet som er lovet uten verdi. Med andre ord, at vårt kristne håp er et sant håp er av den største betydning og avgjørende for hele den kristne troen. Som Paulus skriver et annet sted: *Men er Kristus ikke reist opp, da er vår forkynnelse ingenting, og den tro dere har, er intet ... Men er ikke Kristus reist opp, da har dere en unyttig tro, og da er dere ennå i deres synder. Da er også de fortapt som er sovnet inn i Kristus. Har vi bare i dette liv satt vårt håp til Kristus, da er vi de ynkværdigste av alle mennesker. (1. Kor. 15:14,17-19)* Altså, hvis det ikke finnes noen fysisk, bokstavelig, historisk, reell oppstandelse av vår Frelser, da er den kristne kirken, Skriftene og hele troen helt uten verdi.

Den kristne tro er den mest sårbare av verdens religioner da den er helt avhengig av spesielt ett historisk faktum: oppstandelsen av Jesus Kristus fra de døde. Det er en potensiell akilleshæl som ser ut til å legge forholdene til rette for å skuffe dem som trodde og tror på Jesus. Man trengte bare et lik; så ville hele troens fundament forsvinne! Til tross for innstendige forsøk gjennom tidene står kirken likevel fast, to tusen år senere. Vi vet fra Matteus' evangelium at de jødiske lederne på Jesu tid forsøkte å lyve for å dekke over Kristi oppstandelse. De bestakk vaktene som hadde vært ved den tomme graven for å få dem til å lyve om at Jesu disipler hadde stjålet liket. (jf. Mt. 28:11-15) Siden da har utallige motstandere av kirken forsøkt å undertrykke og fornekte denne sannheten. Likevel forblir dette sentrale faktum: Graven var tom, det var ingen lik. Utallige øyenvitner vitner om dette. Kvinnene, som ellers ikke var verdsatt nok i den gamle verden til å kunne regnes som rettmessige vitner, blir hedret av evangeliene som de første vitnene. Dette faktum forteller oss at evangeliene var mer opptatt av sannhet enn aksept fra samfunnet. Disiplene som nå var forvandlet til modige apostler, satset så alt på å forkynne og vitne om sannheten om Kristi herredømme og oppstandelse. Ifølge tradisjonen døde alle unntatt en av dem martyrens død. Paulus' eget liv vitner om Kristi oppstandelse. Han hadde selv forfulgt Kristi menighet! På den tiden da han skrev sitt første brev til korinterne hadde over fem hundre mennesker, de fleste fortsatt var i live, sett den oppstandne Kristus (jf. 1 Kor. 15:6).

Likevel krever setningen, *Er dere da reist opp med Kristus*, ikke bare at Kristus stod opp fra de døde. Den krever noe mer. Den krever nemlig at *du og jeg* har blitt reist opp *med Kristus*. Så må vi da spørre oss selv: stemmer dette for den enkelte av oss? Hvis *du* har blitt reist opp med Kristus, så kan Paulus trygt fortelle deg: *Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud*. Han kan også fortelle deg om ditt fremtidige håp – åpenbaringen av det livet som nå er skjult. Han fortsetter: *Når Kristus, vårt liv, åpenbares, da skal også dere åpenbares med ham i herlighet*. Det vil si at på den siste dagen når Kristus kommer tilbake, da kan du ha tillit til at du vil stå i oppstandelsen og for all evighet i hans herlighet. Kristi oppstandelse er forsikringen om din fremtid! Men dette håpet, denne identiteten, denne strålende fremtiden som nå er skjult, det er bare deg gitt hvis *du* har blitt reist opp med Kristus og er forenet med det livet og det løftet som finnes i hans oppstandelse.

Så hvordan kan du og jeg vite om vi har blitt reist opp med Kristus, og hvor skal vi begynne hvis vi ikke vet svaret på dette spørsmålet? Paulus hjelper oss ulike steder også her i sitt brev til kolosserne. Hvem blir reist opp med Kristus? Vel, det er de som med Kristus har opplevd det som kommer før oppstandelsen; dvs. hans korsfestelse, død og begravelse. Og det, Paulus forteller oss, det har du og jeg opplevd. Vet du når? Du opplevde det i din dåp. *Dere ble begravet med ham [Kristus] i dåpen ... Men Gud gjorde dere levende sammen med Kristus, idet han tilga oss alle våre overtredelser. Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset*. Med andre ord: ved Guds ords kraft har du gjennom dåpen blitt tilknyttet din frelser Jesus. Du har blitt knyttet sammen med hans korsfestelse og død, hvor han etter å ha blitt spikret fast til korset tok dine synder, og de ble for alltid fjernet. Du har også blitt knyttet sammen med kraften og håpet i hans oppstandelse. Dette er ikke magi; det er troens gave.

Så er du ikke lenger definert av ditt gamle, syndige jeg. Du har fått en ny identitet. Ditt gamle jeg døde, ble korsfestet og begravet sammen med Kristus. Gjennom den nye fødselen er du et nytt mennesket definert og gjenskapt i Skaperens bilde og satt i Frelserens fotspor. Derfor kan Paulus si: *Deres liv – vårt liv – livet ditt og livet mitt*. Ja, for den dømte kristne begynner ikke identiteten med de ytre realitetene i livet som ofte er betinget av skiftende omstendigheter. Nei, Kristus er vårt liv. Han er vår identitet. Han er vårt utgangspunkt og vårt sluttspunkt. Hans død og oppstandelse er våre avgjørende øyeblikk. Hans offer, barmhjertighet og kraft er de grunnleggende elementer i vårt liv, og de er det som identifiserer hvem vi er som Guds barn. Alt det andre er sekundært. Det bestemmer ikke hvem vi er. Hva Gud har gjort oss til gjennom tro, gjennom dåpens vann, gjennom sin Sønnns død og oppstandelse – det bestemmer hvem vi virkelig er.

Basert på denne nye identiteten oppdager vi også hvordan vi skal være. Paulus ber oss om *å søke det som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd. La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden*. I versene som følger utdyper han hvordan dette ser ut. *Så død da deres jordiske lemmer: Utukt, urenhet, syndig lidenskap, ond lyst og pengegriskhet, som er avgudsdyrkelse. På grunn av disse ting kommer Guds vrede over vantroens barn. Blant dem vandret også dere før, da dere levde i disse ting. Men nå skal dere legge av alt slikt: vrede, hissighet, ondskap, spott, skammelig snakk fra deres munn. Lyv ikke på hverandre! I stedet skal det nye mennesket komme frem, det som blir fornyet til kunnskap etter sin Skapers bilde*. (jf. Kol. 3:5-10)

Så hvordan kan dette nye livet se ut? Kanskje holder man da tilbake neste gang man gjerne skulle la noen harde ord komme ut. Kanskje endrer vi vaner. Kanskje vil vi prioritere med tid til vår Himmelske Far. Kort sagt forteller Paulus oss tydelig at Kristi oppstandelse skulle gjøre en forskjell. Det gjør oss til nye mennesker i kraft av dåpens og troens gave.

Til slutt: hva har Jesu oppstandelse å gjøre med livet ditt? Din identitet? Midt i en verden i stadig endring har Gud gitt oss noe helt sentralt i Kristus. Det er det Paulus vil fortelle i dag. Han forteller oss at den oppstandne Kristus er vårt liv, nå og i evighet! Amen.